

OTRZĄSAĆ (8) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a jasne.

inf otrząsać (1). ◇ *praes 1 sg* otrząsâm (1). ◇ *3 sg* otrząsâ (3). ◇ *praet 3 pl m pers* otrząsali (1). ◇ *imp 2 pl* otrząsajcie (1). ◇ *part praes act* otrząsając (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. otrząść.

1. Zrzucać coś przez potrząsanie, strzępywać; *concutere, decutere, excutere, iactare Cn* [w tym: *co* (5)] (6) : IEŻ [...]. Then na grzbiecie owocze do iamy znałza/ á gdy mu nieczo vpadnie/ tedy wŕzytko otrząła *FalZioł* IV 10b.

otrząsać z kogo, z czego (4): *RejWiz* 62v *cf W porównaniu. Cf Zwrot.*

W porównaniu (1): Kiedy ŕerce pocźciwe ma myŕl onę czyŕtą/ A iáko ŕkło od káźdej zmázy przeźroczyŕtą. [...] Bogáctwá á roŕkolŕzy niepocźciwe zwłáŕzczá/ Iż to s fiebye otrząła iáko roŕę s płáŕzczá. *RejWiz* 62v.

Zwrot: bibl. »proch z nog otrząsać« [szyk zmienny] (3): *NiemObr* 14; A ktorzybykolwiek was nie przyięli: wyŕzedŕzy z miáŕtá onego/ y proch otrząŕaycie z nog wáŕzych [*pulverem pedum vestrorum excutite*] ná ŕwiádectwo przećiw im. *WujNT* *Luc* 9/5, *Matth* 10 *arg.*

a. *Wstrząsając usuwać nadmiar czegoś* (1) : *Decapulo* – *Otrząsám, ŕtrichuię. Calep* 289b.

2. *Poruszać czymś gwałtownie celem oczyszczenia lub uwolnienia od czegoś [co]* (2) : *Leniwy* może być przyrownan gnoiowi plugáwemu/ ktorego kto ŕię kolwiek dothknie otrząła rękę ŕwoię [*excutiet manum suum*]. *BibRadz Eccli* 22/2.

otrząsać z czego (1): *Azac* tám nie poŕmŕŕki zac tám nie przyŕmáki/ Iáko pies ie s popyołu otrząŕáiac fláki. *RejZwierc* 243.

Synonim: 1. a. strychować.

Formacje współrdzenne cf TRZĄŚĆ.

Cf OBTRZĄSAĆ